SV

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROSYSTEMET

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 29 oktober 2008

på begäran av Finansdepartementet
om ett utkast till förordning om statliga garantier till banker m.fl.

(CON/2008/62)

Inledning och rättslig grund

Den 27 oktober 2008 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Finansdepartementet om ett yttrande över ett utkast till Förordning om statliga garantier till banker m.fl. (nedan kallad förslaget till förordning).

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artikel 105.4 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 2.1 sjätte strecksatsen i rådets beslut 98/415/EG av den 29 juni 1998 om nationella myndigheters samråd med Europeiska centralbanken rörande förslag till rättsregler[1], eftersom förslaget till förordning innehåller regler som gäller finansiella institut som har en påtaglig inverkan på de finansiella institutens och marknadernas stabilitet. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

1. Syftet med förslaget till förordning

Förslaget till förordning är en genomförandeåtgärd till lagen om statligt stöd till kreditinstitut (nedan kallad lagen)[2]. Förslaget till förordning innehåller, inom ramen för lagen, föreskrifter om stöd till bankaktiebolag, sparbanker och medlemsbanker samt kreditmarknadsbolag i form av statliga garantier för skuldförbindelser. Förslaget till förordning anger vilka kreditinstitut som kan komma i åtnjutande av garantier och garantiåtagandets omfattning. Förslaget till förordning anger också de principer enligt vilka Riksgäldskontoret, som är ansvarig myndighet, ska fatta beslut om stöd.

---

1 EGT L 189, 3.7.1998, s. 42.

2 Se ECB:s yttrande CON/2008/59 av den 24 oktober 2008 på begäran av Finansdepartementet om ett utkast till lagrådsremiss om stabilitetsstärkande åtgärder för det svenska finansiella systemet.

2. Allmänna kommentarer

2.1 Den statliga garantins omfattning

2.1.1 I enlighet med *Declaration on a concerted European action plan of the euro area countries* (nedan kallad deklarationen)[3] som antogs av statscheferna för euroområdet den 12 oktober 2008, och som sedermera godkändes av Europeiska rådet vid dess möte den 16 oktober 2008, måste medlemsstaterna samordna sina åtgärder så att det inte uppstår större skillnader mellan ländernas nationella genomförandeåtgärder som kan få oönskade effekter och skapa obalans på den globala bankmarknaden.

2.1.2 Enligt §§ 2, 4, 6 och 7 i förslaget till förordning avser den statliga garantin i princip alla typer av obligationer, bankcertifikat och andra skuldförbindelser så länge de har en löptid över tre månader och under fem år, vilket exkluderar interbankinlåning från den statliga garantin. ECB välkomnar sådana lösningar som ställer statliga garantier för bankers skulder och anser att den praktiska tillämpningen av de föreslagna åtgärderna bör inriktas på att i) lösa likviditetsproblemen för solventa banker genom att förbättra funktionen på marknaden för bankers skuldförbindelser med längre löptider, ii) upprätthålla likvärdiga konkurrensförhållanden mellan finansinstitut och undvika obalanser på marknaderna samt iii) säkerställa överensstämmelse med Riksbankens likviditetshantering.

2.1.3 Vad gäller den avgift som ska tas ut för ett garantiåtagande enligt § 13 i förslaget till förordning noterar ECB att avgiften ska vara riskbaserad och bestämmas utifrån kostnaden för en motsvarande garanti under normala marknadsmässiga förhållanden. I detta hänseende bör man, för ökad tydlighets skull, förtydliga hur metoden för att beräkna avgiften ska tillämpas. På samma sätt noteras att förslaget till förordning bör innehålla bestämmelser för det fall att det saknas marknadspriser för vissa tillgångars risker. ECB vill också påminna de svenska myndigheterna om att det är mycket viktigt att harmonisera priset för sådana garantier inom EU, där det är av avgörande betydelse att ha likvärdiga konkurrensvillkor.

2.2 Centralbankens involvering

ECB noterar att, enligt § 8 i förslaget till förordning, samråd ska ske med Riksbanken och Finansinspektionen i ärenden om stöd, vilket inkluderar förordningar som Riksgäldskontoret utfärdar med stöd av förslaget till förordning. ECB utgår från att detta förfarande inte kommer att påverka Riksbankens oberoende och genomföras i överensstämmelse med bestämmelserna i fördraget.

2.3 Villkoren för stöd

2.3.1 Stöd till kreditinstitut i form av statlig garanti ges endast under vissa förutsättningar som framgår av §§ 10 och 11 i förslaget till förordning, och avser bl.a. att säkerställa att i) myndigheternas behov av kontroll och uppföljning av hur den statliga garantin används garanteras, samt ii) att de

3 Deklarationen finns på det franska ordförandeskapets webbplats www.ue2008.fr (ej på svenska).

institut som erhåller stöd inte använder den statliga garantin för att expandera sin verksamhet. ECB anser att sådana åtgärder överensstämmer med riktlinjerna i deklarationen, i synnerhet att undvika att ett eventuellt missbruk av stödet till förfång för sådana enheter som inte kommer i åtnjutande av stöd[4].

2.3.2 ECB noterar också att, enligt § 15 i förslaget till förordning, ett institut som ansöker om garanti ska lämna Riksgäldskontoret de upplysningar som behövs. ECB vill i detta sammanhang påminna om att den allmänna principen om sekretess som gäller för uppgifter som finansiella institut tillhandahåller måste upprätthållas på ett lämpligt sätt.

Detta yttrande kommer att offentliggöras på ECB:s webbplats.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 29 oktober 2008.

[Namnteckning]

Jean-Claude TRICHET

ECB:s ordförande

4 Se punkt 3.1 i yttrande CON/2008/59.